

Rovdjur drabbas av otidsenlig viltvård och oetisk jakt

Dags för större hänsyn till rovdjurens betydelse i naturen och för översyn av "det allmänna uppdraget" att leda viltvården och jakten.

Årets vargjakt är ett sorgligt exempel på hur rovdjursarter i dag jagas i en omfattning som gör att de inte får en rimlig chans att bli livskraftiga, än mindre spela den viktiga ekologiska roll som internationellt erkänd forskning visat under senare år. Om vi i framtiden vill ha en mer naturlig sammansättning mellan de olika rovdjuren, större som mindre, och deras bytesdjur, krävs mycket större hänsyn till naturvårdsintresset, som i allt högre grad får vika för jaktintresset.

I alla sammanhang argumenterar jägarorganisationerna för minskade rovdjursstammar. Det viktigaste skälet är givetvis att rovdjuren konkurrerar om det jaktbara viltet. Den argumentation som fördes på 1800-talet om viltvård, rovfåglar och annat som störde, är alltså i allra högsta grad en realitet år 2015.

Följande text är inte hämtad från 1800-talets rovdjurskampanjer. Den är helt färsk och publicerad på den oberoende privatägda tidskriften Jaktjournalens hemsida:

"Den första augusti 2015 är det åter dags för Jaktjournalens alla rovdjursjägare att spanna upp fällorna och ladda vapnen för då inleds nästa säsong av rovdjurskampanjen. För trettonde året i rad får alla jägare delta som skjuter eller fångar räv, grävling, mård, mink, iller, kråka, skata, måsfågel eller nötskrika chansen att både göra en betydelsefull viltvårdsinsats men även vinna fina priser. Jaktjournalens Rovdjurskampanj är utan tvekan landets största viltvårdsinsats!"

Betydelsefulla viltvårdsinsatser innebär, i alla fall enligt denna jakttidnings uppfattning, att man ägnar sig åt "rovdjurskampanjer" och skjuter nötskriker och mårdar. För att få några siffror på vilken omfattning viltvård av just det här slaget minst kan röra sig om, finns att läsa vad landets största jägarorganisation redovisar. Svenska Jägarförbundets senaste statistik över rapporterade dödade djur anger att man jaktåret 2012/2013 dödade i runda tal 72 400 rävar, 27 500 grävlingar, 12 100 mårdar, 7 600 minkar och 2 400 illrar.

Den fråga vi måste ställa oss är om det är så här vi vill ha det. Är det rimligt att jaktintresset får bedriva denna omfattande så kallade "viltvård", som i praktiken innebär att många av våra rovdjur riskerar att begränsas till ett minimum? Varför tilläts detta särintresse ha ett dominerande inflytande över den svenska faunasammansättningen?

EN ANNAN AKTUELL fråga rör jakten på björn. Miss-tankar finns om olaglig jakt och användande av motorfordon. Det handlar bland annat om otillåtna åtlar och användandet av bil för att genskjuta björnarna som jagas med GPS-försedda

hundar. Så här beskriver Länsstyrelsen i Väster-norrland tillvägagångssättet:

"Problematiken handlar ofta om att man använder sig av illegala åtlar. Intill åteln sitter det en viltkamera som sänder livebilder om en björn närmar sig. För att få sätta upp en viltkamera krävs dessutom ett tillstånd av länsstyrelsen, vilket det är få som har. När bilderna mottagits av jägaren åker denna till platsen och släpper lös hundarna. Därmed startar jakten."

Detta har bland annat lett till att Sveaskog tillsvidare stoppat björnjakten i Rättvik i Dalarna och Ovanåker i Hälsingland med motiveringen att de inte accepterar oetisk jakt och Länsstyrelsen i Dalarna har gjort en polisanmälan om olaga åteljakt. Anders Johansson, jakt- och klövviltsansvarig för Sveaskog, säger i en intervju i Lantbrukets affärstidning att: *"Vi måste sätta ned foten rejält och visa att vi inte accepterar oetisk jakt."*

ANDERS JOHANSSON HAR givetvis helt rätt, men frågan måste vidgas. Rovdjursföreningen har aldrig varit motståndare till jakt, men vi ifrågasätter däremot jaktintressets anspråk på att få forma den svenska naturen efter eget behov och den bristande etik som uppenbarligen förekommer.

Rovdjursföreningen ifrågasätter också Svenska Jägarförbundets så kallade allmänna uppdrag att leda delar av viltvården och jakten i landet. Det är inte rimligt att en intresseorganisation får över 50 miljoner kronor och ett allmänt uppdrag som ger den ett oproportionerligt stort inflytande över hur de vilda djuren i vår gemensamma natur förvaltas. Detta allmänna uppdrag som tilldelats jägarförbundet härrör från 1938. Det är på tiden att uppdraget ses över, moderniseras och fördelas på ett sätt som tar större hänsyn till modern forskning om rovdjurens viktiga roll i ekosystemet.

I andra europeiska länder har man sakta men säkert börjat förstå rovdjurens både ekologiska roll och ekonomiska betydelse, medan Sverige i det avseendet sackar efter. Om begreppet viltvård skall få någon rimlig mening så måste den i första hand handla om att säkerställa en naturlig förekomst och balans mellan de vilda rovdjuren och dess bytesdjur i våra marker.

GUNNAR GILLBERG
STYRELSELEDAMOT

Foto: Hans Ring

Våra Rovdjur
ges ut av
Svenska Rovdjursföreningen
till medlemmar och
prenumeranter
fyra gånger/år

Organisation
Svenska Rovdjursföreningen
Masthamnen
116 30 Stockholm
E-post: info@rovdjur.se
Telefon: 08-441 41 17
Hemsida: www.rovdjur.se

**Medlemsavgift
och prenumeration**
325 kr, familjemedlem 40 kr,
betalas till bg 5509-3876
eller pg 149 42-7.
För boende utomlands
tillkommer 100 kr i porto.

Adressändring
medlemsregister@rovdjur.se

**Redaktör
och ansvarig utgivare**
Tatjana Kontio
Svenska Rovdjursföreningen
Masthamnen
116 30 Stockholm
08-441 41 17, 0736-19 72 59
tatjana.kontio@rovdjur.se

Redaktionsråd
Anders Björvall
Hans Ring
Mattias Öyen
Lina Ricklund
Lise-Lotte Norin

Medverkan
med material i tidningen sker
på ideell basis. Våra Rovdjur
redigerar materialet i samråd
med medverkande och väljer
publiceringstillfälle.
Välkommen med text- och
bildbidrag!
Ett urval av materialet i
tidningen läggs även ut på
vår hemsida, efter föreningens
överenskommelse med
författare och fotografer.

Manusstopp
Våra Rovdjur nr 3/2015:
1 augusti 2015

Upplaga
6 000 ex

Omslagsfoto
Henrik Ekman.
Rävfamilj på Djurgården.
På sid 20 i detta nummer
recenseras Henrik Ekman
nya bok "Utsikt från ett torp".